

FINANSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 23/2005 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet samt 9 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 22 september 2005 en proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet samt 9 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (RP 118/2005 rd) till finansutskottet för beredning.

Beredning i delegation

Ärendet har beretts i finansutskottets skattedelegation.

Sakkunniga

Skattedelegationen har hört

- överinspektör Tuomas Anttila, finansministeriet
- biträdande direktör Erkki Laanterä och överinspektör Mirjami Saarelma, Skattestyrelsen
- ekonomisk expert Pertti Pylkkönen, Finlands Bank
- jurist Jukka Laitinen, Finansinspektionen

- ledande skatteexpert Tero Honkavaara, Finlands näringsliv
- jurist Janne Palvalin, Nordea Bank Finland Abp
- ekonomisk expert Erkki Laukkanen, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf
- chef för juridiska ärenden Janne Lauha, Finlands Värdepapperscentral Ab
- skatteexpert Leena Romppainen, Företagarna i Finland rf
- direktör Erkki Kontkanen, Bankföreningen i Finland
- chef för juridiska ärenden Vesa Korpela, Skattebetalarnas Centralförbund rf
- projektchef Markku Hirvonen, projektet för utvecklande av myndighetssamarbetet.

Finansministeriet har lämnat ett skriftligt utlåtande i ärendet.

Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK har meddelat att de inte har någonting att anmärka i saken.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmö-

genhet samt lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter ändras.

I lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet föreskrivs om den utredning som inkomsttagaren ska lämna till betalaren för att denne ska kunna tillämpa bestämmelserna i internationella avtal.

Dessutom tas på dividend på förvaltarregistrerad aktie ut 15 procent i källskatt eller ett större belopp om detta förutsätts i skatteavtal, såvida skatteavtalets bestämmelser om dividend enligt de uppgifter betalaren tillräckligt noggrant kontrollerat kan tillämpas på mottagaren av dividend.

En förutsättning för att uppgifterna ska anses ha kontrollerats tillräckligt noggrant är att ett avtal om förvar av aktie har ingåtts med en förvaltare som det vid tidpunkten för utdelning av di-

videnden finns en anteckning om i registret över utländska egendomsförvaltare. Bestämmelser om de i registret införda uppgifternas offentlighet föreslås ingå i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter.

Utdelare av dividend är endast på begäran skyldig att lämna uppgifter till myndigheterna om mottagare av dividend.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt. Bestämmelserna om källskatt på dividend på förvaltarregistrerade aktier tillämpas första gången på dividend som betalas den 1 januari 2006 eller därefter.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2006 och avses bli behandlad i samband med den.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Utskottet tillstyrker propositionen utan ändringar.

Propositionen har väckt debatt främst för att den bland annat handlar om den källskatt som tas ut på dividend på förvaltarregistrerade aktier. Utskottet koncentrerar sig nedan enbart på denna fråga. I övrigt handlar förslaget om att lagfästa sådana på skattebeloppet inverkande omständigheter som nu ingår i förordningen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet och som utskottet inte har något att anmärka mot.

Flertalet utfrågade experter har talat för det nya källskatteförfarandet som ska tillämpas på dividender på förvaltarregistrerade aktier. Åsikten har varit att förslaget allmänt taget är lyckat och att det är en kompromiss mellan divergerande intressen. Tillstyrkande yttranden har kommit från såväl skatteförvaltningen och Finlands Bank som från aktörer inom värdepapperssektorn. Den främsta drivfjädern har varit hänsynen till att den finska aktiemarknaden ska vara konkurrenskraftig och kapitalfinansieringen räcka till också framöver. För skatteförvaltningens del har argumentet varit en rationell resursanvändning ur skattetagarperspektiv.

Den enda kritiska synpunkten har gällt bekämpningen av ekobrott. En av de utfrågade experterna såg problem i förslaget och föreslog en lång rad ändringar. Den bärande tanken är att man ska kunna försäkra sig om att bara de som har rätt till skatteavtalslättnader får dem, dvs. utifrån en tillförlitligt gjord personidentifikation och uppgift om bosättningsstat. I praktiken skulle detta kräva att den som betalar ut dividend har adekvata uppgifter om den slutliga dividendmottagaren redan när dividenden betalas ut. Om uppgifterna saknas skulle källskatten tas ut enligt 28 procent. Mottagaren av dividenden skulle sedan hos skatteförvaltningen kunna ansöka om skatteavtalsförmåner genom restitutionsförfarande. En förutsättning för återbetalning är att den sökande lägger fram behöriga identifieringsuppgifter för tillämpning av den lägre källskatteprocent skatteavtalet garanterar.

Enligt den så kallade förenklade modellen i förslaget behöver de behövliga uppgifterna inte lämnas förrän i en årsdeklaration. Förfarandet skulle gälla de mottagare av dividend som enligt skatteavtalen har en källskatt på 15–28 procent. Mottagaren får alltså i det fallet skatteavtalsförmånen redan när dividenden betalas ut medan lämnande av adekvata uppgifter är en risk

som betalaren får bära. Om uppgifterna inte läggs fram i årsdeklarationen kan källskatten tas ut av den som betalat ut dividend.

Även om syftet med förslagen i och för sig är det rätta, en lämpligt stor källskatt, är de enligt utskottets mening problematiska.

Det stora problemet är sättet på vilket förvaltarregistersystemet är uppbyggt. I kapitalförvaltningskedjan är det bara den sista förvaltaren som känner till ägarens identitet, i övrigt bygger aktieäggande och alla anknytande transaktioner på anonymitet. Dessutom är en på ägarregistrering byggande förvaltarregistrering förhärskande i så gott som hela världen. Systemet är tillåtet för utlåningar också i Finland.

Till följd av förvaltarregistersystemets karaktär och position kan exakta identifieringsuppgifter i praktiken inte lämnas i stora mängder, årsspecifikt och i realtid. Med hänsyn till att de ägarrelaterade betalningarna sker utifrån uppgifter i förvaltarregistret, har det inte funnits någon anledning att utveckla ett system som ger information om den slutliga ägarens identitet och som tillåter att uppgiften smidigt flyttas framåt i förvaltarkedjan. Ett sådant system kan inte heller byggas upp enkom för Finlands behov.

Frågan om skattenivån avgörs i och för sig inte av hur noggranna uppgifterna i förvaltarregistret är. Våra nuvarande regler, kodifierade på lagnivå, kunde bibehållas restriktiva. Det skulle i praktiken leda till den i propositionen uppmålad situationen att en källskatt på 28 procent tas ut på alla dividender för förvaltarregistrerade aktier, eftersom skatterisken annars skulle bli alltför stor för betalaren av dividenden. Detta åter skulle få källskatteåterbärarna att skjuta i höjden. Med beaktande av det exceptionellt stora utländska ägandet i finska företag, antalet emitterade aktier och det avsevärda ekonomiska intresse som är förknippat med de källskatter som tagits ut enligt en högre sats än i skatteavtalen och därför ska återbetalas, kan det bli fråga om upp till tiotals miljoner ansökningar.

Betecknande för intresset är att mer än 90 procent av de utländska dividenderna betalas till skatteavtalsstater och att 15 procent är den vanligaste källskattesatsen i skatteavtal. I en del

avtal är den till och med ännu lägre och det finns avtal där källskatten helt slopats också för portfoliaoakter. Detta är fallet exempelvis i skatteavtalet mellan Finland och Storbritannien. Den källskatt som återbetalas skulle alltså mestadels vara 15—28 procent av dividenden.

En annan sak som sannolikt skulle göra återbetalningsmetoden vanligare är att det kan vara lättare att få uppgifter i efterhand genom ansökan än i realtid i samband med utbetalningen av dividend. Uppgiftslämnaren, exempelvis en ägare, behöver inte tillhandahålla andra uppgifter än sina egna. Uppgifterna kan levereras manuellt, samtidigt med ansökan och rentav på en gång för alla ägarår.

Ett ökat antal återbetalningsansökningar är inte det enda hotet. Det finns risk för att det komplicerade restitutionsförfarandet får i synnerhet småinvesterarna att tappa intresset för finska aktier. Trots att återbetalningsförfarandet är allmänt på annat håll, åtminstone på författningsnivå, är det praxis, källskattenivån överlag och organisationens beredskap att behandla en uppsjö ansökningar om återbetalning som blir det utslagsgivande. Sett ur detta perspektiv finns det risk för att andra länder kör förbi Finland.

Detta var exempel på vilka negativa effekter restitutionsförfarandet kan få om det vinner insteg. Dessa negativa effekter bör enligt utskottets mening vägas mot fördelarna. Den stora frågan lyder då: Vilken är skattetagarens saldo, dvs. nettobehållning, efter återbetalningarna. I ljuset av uppgifterna ovan kan man räkna med att den är avsevärt mindre än vad man låtit förstå.

I vilken utsträckning förvaltarregistren i allmänhet används för kriminell verksamhet eller exempelvis för att dölja vinning av skattebrott är en fråga för sig. Den får inte vara utslagsgivande för denna proposition, i synnerhet som ett på förvaltarregister baserat ägarskap uttryckligen är tillåtet på lagfästa villkor såväl i Finland som på annat håll. I Finland är förvaltarregistreringen dessutom begränsad såtillvida att den bara gäller utländska aktieägare. Finländska ägares aktier får alltså enligt lag inte upptas i förvaltarregister här.

Mot bakgrund av all inkommen utredning anser utskottet propositionen vara en balanserad kompromiss med hänsyn till för- och nackdelar. Den tillvaratar också på ett förnuftigt sätt skatte- tagarens intressen i och med att det *alltid* tas ut minst 15 procent i källskatt på förvaltarregistre- rade aktier när dividenden betalas ut enbart på basis av skattelandssuppgifter. I de flesta fall kan detta förmodas leda direkt till rätt resultat. Ex- empelvis av de tio länder dit merparten av ut- ländska dividender betalades 2004 har med sju ingåtts avtal om en källskattesats på uttryckli- gen 15 procent. Dessa länder är Sverige, USA, Nederländerna, Tyskland, Danmark, Luxem- burg och Belgien. Med de tre övriga länderna har i skatteavtalen överenskommit om en lägre skattesats, med Storbritannien och Irland 0 och med Ryssland 12 procent. Framöver ska enligt propositionen källskatten vara 15 procent också för dividend som betalas ut till dessa länder och skillnaden återfås efter ansökan om återbetal- ning.

Utskottets resonemang har också delvis på- verkats av att det sitter en av Europeiska kommissionen tillsatt grupp, FISCO (*The Euro- pean Commission's Clearing and Settlement Fiscal Compliance*) och grunnar på en paneuro- peisk lösning på källbeskattningen av dividen- der. Gruppens mandat handlar egentligen om en bred avveckling av hindren för aktierelaterade transaktioner. I bakgrunden ligger ett meddelan- de från kommissionen till rådet och Europapar- lamentet "*Clearing och avveckling i Europeiska unionen, förslag till åtgärder och strategier*", KOM(2004) 312 slutlig. Med hänvisning till de fiskala hindren noterar kommissionen i medde- landet bl.a. en växande tendens att övergå från källskatter till ett ökat utnyttjande av informa- tionsutbyte. Kommissionen understryker att det- ta gör det möjligt för skattemyndigheterna att ha tillgång till korrekt information för att utkräva rätt skattebelopp av rätt person. Kommissionen

hänvisar också till direktivet om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetal- ningar där källbeskattningen slopats uttryckli- gen för att utbytet av information ökat. Vidare, framhåller kommissionen, pågår det just nu en modernisering av direktivet om ömsesidigt bi- stånd för indrivning. Den nya situationen erbu- der enligt kommissionen ett bra tillfälle att un- dersöka de ytterligare möjligheter som nu finns för att ta reda på om en del av de befintliga be- stämmelserna kunde ändras för att förenkla lä- get för branschen, samtidigt som medlemsstater- nas rättigheter med avseende på skatteuppbör- den garanteras.

Enligt tillgänglig information har FISCO- gruppen gått in för att förenkla förfarandena. Kommissionens preliminära modell påminner i många stycken om förfarandena i propositionen och kan till vissa delar vara till och med ännu li- beralare. Inte heller mot bakgrund av detta före- faller det motiverat med en återgång till ett full- skaligt återbetalningssystem.

Avslutningsvis har utskottet diskuterat frå- gan om lagen ska vara temporär eller inte. Inte minst ändamålsenlighetsprövningen ovan fick utskottet att omfatta regeringens proposition. Dessutom har Finlands Bank ansett att lagänd- ringen bör vara permanent för att osäkerhet visa- vi beskattningsförfarandet ska undvikas och ka- pitalmarknaden kunna fungera effektivt. Utskot- tet instämmer i denna synpunkt. Utskottet anser också det på sin plats att propositionens konse- kvenser följs upp på det sätt regeringen föresla- git i propositionen.

Förslag till beslut

Med stöd av det ovan anförda föreslår finansut- skottet

att lagförslagen godkänns utan änd- ringar.

Helsingfors den 11 november 2005

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Olavi Ala-Nissilä /cent
vordf. Matti Ahde /sd
medl. Christina Gestrin /sv (delvis)
Jyri Häkämies /saml
Pekka Kuosmanen /saml
Reijo Laitinen /sd (delvis)
Mika Lintilä /cent (delvis)
Pirkko Peltomo /sd
Iivo Polvi /vänst (delvis)
Virpa Puisto /sd
Matti Saarinen /sd

Kari Uotila /vänst
Jukka Vihriälä /cent
ers. Janina Andersson /gröna
Eva Biaudet /sv (delvis)
Bjarne Kallis /kd
Esko Kiviranta /cent
Mikko Kuoppa /vänst (delvis)
Eero Lämsä /cent
Maija Perho /saml
Sari Sarkomaa /saml.

Sekreterare i delegationen var

utskottsråd Maarit Pekkanen.

RESERVATION

Motivering

Namnlöst aktieäggande med hjälp av förvaltarregistrerade aktier är ett av de viktigaste redskapen för den svarta ekonomin och internationella skatteflykten. Det hävdas på sakkunnighåll att redan över 50 procent av våra börsbolags marknadsvärde enligt de senaste uppgifterna befinner sig i utländsk ägo. Förvaltarregistren är en högst väsentlig fråga för kringgående av skatt i Finland. Förvaltarregistret innebär också en relativt enkel möjlighet för finländare att uppträda som namnlösa utländska aktieägare genom anlitande av utländska värdepappersföretag eller mellanbolag.

I offentligheten och på myndighetshåll har det framkastats att dividendmottagarna uppenbart har utnyttjat den nuvarande bristfälliga kontrollen över förvaltarregistren för att kringgå skatt. Mottagare har kanske anmält sig som invånare i ett lågskatteländ trots att de i verkligheten är medborgare i ett annat land. Enligt lagen ska en källskatt på 28 procent alltid tas ut, om inte mottagaren av dividend lämnar in ett källskattkort eller noggranna person- och kontaktuppgifter till börsbolaget innan dividenden betalas ut. I praktiken har det inte gått till så. Finländska börsbolag har med andra ord litat på den nationalitetsuppgift som en utländsk kapitalförvaltare typ bank har uppgett för en finländsk bank och den vägen börsbolaget, och skattestyrelsen har godkänt detta.

Exempelvis en brittisk medborgare har fått sin dividend utan skatt, eftersom det finns ett avtal på området mellan Finland och Storbritannien. I själva verket har det betalats exceptionellt mycket dividender just till Storbritannien, som inte tar ut någon skatt alls på de redovisade pengarna. Till exempel 2003 betalade börsbolagen över 500 miljoner euro till Storbritannien.

Regeringens proposition är en paradox med tanke på den allmänna laglydigheten. Regeringen föreslår att lagen ändras i motsvarighet till nuvarande tillämpningspraxis, som står i strid

med den gällande lagen. Propositionen utgår från det faktum att nuvarande, av skattestyrelsen i all tysthet godkända praxis för att identifiera de dividendmottagare i förvaltarregistret som har en lägre skattesats eller nollskattesats inte svarar mot gällande lag. Därför föreslår regeringen att lagen ändras mot större överensstämmelse med den praxis som följs av dividendutdelare och kontoförande institut som sköter betalningen.

Enligt gällande 10 § ska bestämmelserna i ett internationellt avtal som avses i 1 § iaktas vid uppbörd av källskatt, om inkomsttagaren lägger fram en utredning om sin hemort och om övriga villkor för tillämpning av avtalet för utbetalaren. Om utredningen läggs fram efter det att skatten har uppburits men innan den till ett för stort belopp uppburnas summan redovisats till staten, ska skatteuppbörden rättas. Detsamma gäller om det annars har tagits ut för mycket i skatt. Den gällande lagen förutsätter alltså att en källskatt på 28 procent ska tas ut på en dividend till en utländsk dividendmottagare. Avvikelser från detta är tillåtna bara om dividendmottagaren kan lägga fram en utredning för utbetalaren om sin hemort och andra villkor för tillämpning av skatteavtalet som berättigar till en lägre skattesats.

I praktiken har utbetalarna av dividend och skatteförvaltningen inte gått tillväga på detta sätt, utan utbetalaren har utifrån skatteavtalet tagit ut en lägre källskatt (2002 och 2003 i snitt 6,17 %) eller låtit bli att ta ut den enbart utifrån den uppgift om mottagarens beskattningsland som lämnats av den utländska innehavaren av ett förvaltarregistrerat värdeandelskonto. I sin proposition (RP 118/2005 rd, s. 2 II/) är regeringen osedvanligt öppen i fråga om hur långt beskattningen av mottagare av dividendinkomst har glidit från lagens och förordningens bokstav. I praktiken har källskattelagen och källskatteförordningen tillämpats så att källskatt på dividend har tagits ut enligt de uppgifter om beskattnings-

landet som en utländsk innehavare av ett förvaltarregistrerat värdeandelskonto har lämnat, utan att för betalaren har företetts de i 4 § i källskatteförordningen avsedda uppgifterna. I samband med skattegranskningar har bolagen uppmanats iaktta bestämmelserna i 4 §.

Att frågan är viktig bevisas av att 2002 och 2003 betalades dividender för omkring 4,3 miljarder euro till okända utländska parter till en genomsnittlig källskattesats på 6,17 procent. Enligt gällande lag borde källskatten här ha varit 29 procent. Det betyder att skattebortfallet under dessa år har varit 980 miljoner euro. År 2005 kan källskatten på dividender variera mellan 0 och 28 procent beroende på skatteavtal. Utifrån detta varierar källskatten på dividender till förvaltarregistrerade ägare mellan 0 och omkring 1 200 miljoner euro, beroende på hur dividendmottagarens hemort säkerställs.

Enligt ett expertutlåtande är vårt lagfästa förfarande som tillåter att dividendutbetalaren direkt tillämpar en skatteavtalsenlig skattesats (som ofta ligger klart under källskatten på 28 procent) exceptionellt i en internationell jämförelse. Ännu mer exceptionell är skattestyrelsens praxis att inte identifiera dividendmottagaren eller kontrollera mottagarens faktiska hemort. Den sakkunnige hävdar att dividendutbetalaren i de flesta länder i Europa tar ut föreskriven källskatt på dividenden till utlänningar (28 procent i Finland) och att en dividendmottagare som vill återropa en skatteavtalsenligt lägre skattesats anhåller om att få överbeloppet tillbaka med stöd av ett hemortsintyg från myndigheten i sin hemstat.

Regeringens förslag till ny 10 b § innebär en liten förbättring jämfört med nuläget på den punkten att det härafter vore möjligt att ta ut en källskatt som är lägre än 15 procent eller att helt låta bli att ta ut skatten bara utifrån sådana utredningar som redan nu föreskrivs i den gällande lagen. Problemet är att en sänkning av skattesatsen till 15 procent godkänns också officiellt utan att det krävs någon utredning om den verkliga dividendmottagaren och om dennes hemstat. Lagförslaget skapar ett säreget system som bygger på utländska kapitalförvaltares försäkringar

och som de facto inte garanterar att skatten fastställs till ett riktigt belopp. Det ger inte heller information om dividendmottagarna, men befriar finländska bolag som betalar dividend och deras kontoförande institut som har hand om betalningarna från allt ansvar.

Vid utfrågningen av sakkunniga i utskottet kritiserades propositionens motivering att vi kan göra vårt dividendbetalningssystem internationellt konkurrenskraftigt genom att redan vid utbetalningen av dividend beakta den möjlighet till lägre skattesats som ett skatteavtal medger. Motiven haltar på denna punkt. Regeringen konstaterar att det inte är möjligt att före betalningen av dividend få fram heltäckande individualiserande uppgifter och att den slutliga mottagaren av dividend inte heller i årsdeklarationen behöver individualiseras, om sådana uppgifter inte ens då finns att tillgå. Här kan man fråga sig hur dividender överhuvudtaget kan betalas ut, om det inte finns tillgång till mottagaruppgifter när utbetalningen ska ske och hur systemet ens kan anses tillförlitligt, om uppgifter om dividendmottagaren inte finns att tillgå ens året efter utdelningsåret?

Detaljerade ändringsförslag

Vi föreslog följande ändringar i det första lagförslaget i propositionen:

10 b § 2 mom. 3 punkten. Paragrafen innebär ett slags lindrigare förfarande för dividender med en källskatt på minst 15 men mindre än 28 procent. Det bygger på tanken att en utländsk kapitalförvaltare anmäler mottagarens hemviststat och villkoren för tillämpning av ett skatteavtal och förbinder sig att lämna uppgifter om sin klient för dividendutdelarens årsdeklaration. Enligt utskottets betänkande behöver man gå så här tillväga bara "på begäran". Vi föreslog en sådan ändring i momentet att uppgifter alltid ska lämnas. Därför vill vi ersätta uttrycket "på begäran" med uttrycket "för årsdeklarationen".

10 d § 1 mom. Vi hänvisar till utfrågningen av sakkunniga och framhåller att man inte på någon punkt bör avstå från kravet på dividendmot-

tagaruppgifter för årsdeklarationen. Också om det kan vara svårt att få fram kompletta individualiserande uppgifter vid utdelningstidpunkten duger det inte längre som argument i början av året efter dividendutdelningen. Utländska kon托förande institut har i vilket fall förbundit sig att ställa fram uppgifterna i förekommande fall och därför finns det ingen anledning att låta bli att redan i samband med årsdeklarationerna kräva uppgifterna, som är absolut viktiga för skattekontrollen och för att garantera systemets riktighet och att avslöja svarta pengar.

Vi föreslog därför att bestämmelsen skulle omformuleras på följande sätt: "Om betalaren, när årsdeklarationen lämnas in, inte har tillgång till uppgifter om *de mottagare av dividend hos vilka källskatt har burits upp till den procent som avses i 7 §*, anges uppgifterna om den utländska egendomsförvaltaren. Som hemviststat uppges dock alltid hemviststaten för mottagaren av dividend. Dessutom uppges huruvida det aktieinnehav som ligger till grund för betalning av dividend är förvaltarregistrerat samt om aktierna förvaltas för egen räkning eller för någon annans räkning."

Nytt 10 d § 2 mom. Betalaren och det kon托förande institut som i praktiken sköter utbetalningen av dividend bör åtminstone ha ansvar för att uppgifterna från utländska parter kommer i tid och är i väsentliga delar riktiga samt anmäla eventuella brister och försummelser till skatteförvaltningen. I regeringens förslag till paragraf saknas detta ansvar.

Därför föreslog vi ett nytt 2 mom. med följande lydelse: "Betalaren av dividend och det kon托förande institutet skall senast i samband med årsdeklarationen för skatteförvaltningen anmäla brister och väsentliga försummelser i en utländsk egendomsförvaltares uppgifter i syfte att avregistrera denne."

Avslutningsvis

Propositionens syfte att säkerställa en fungerande och konkurrenskraftig kapitalmarknad uppnås genom att Finland avstår från att bevaka sina i skattehänseende ytterst viktiga skatteintressen i en situation där det vore möjligt att bevaka dem. Samtidigt handlar Finland stick i stäv med t.ex. öppenhetsprincipen i EU:s räntedirektiv och tillägnar sig en status som något slags skatteparadis som investerare kan utnyttja för att undvika beskattning i sitt eget land eller pressa ner skattebördan långt under det som lagen föreskriver. Vi kan inte acceptera att mottagarna av dividendinkomster i skydd av förvaltarregister försöker undvika att betala skatter och rentav kringgår skatt. Regeringens proposition ger dem vapen i händerna för detta.

Förslag

Med stöd av det ovan sagda föreslår vi

att lagförslag 2 godkänns i enlighet med utskottets betänkande och

att lagförslag 1 godkänns med följande ändringar:

*Reservationens ändringsförslag***1.****Lag****om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978) 10 §, samt
fogas till lagen nya 10 b—10 d §, som följer:

10 §
 (Som i FiUB)

10 c §
 (Som i FiUB)

10 b §
 (Som i FiUB)

Som utredning om att tillämpningen av bestämmelserna om dividend har kontrollerats tillräckligt noggrant anses ett avtal om förvar av förvaltarregistrerad aktie mellan ett kontoförande institut eller dess ombud och en utländsk egendomsförvaltare. Enligt avtalet bör förvaltare

(1 och 2 punkten som i FiUB)

3) förbinda sig att i fråga om mottagare av dividend *för årsdeklarationen* uppge dennes namn, födelsetid eller andra eventuella officiella identifieringsuppgifter och adress i hemviststaten samt översända ett av skattemyndigheterna i staten i fråga utfärdat intyg om mottagarens hemviststat i beskattningshänseende.

(3 och 4 mom. som i FiUB)

10 d §

Om betalaren, när årsdeklarationen lämnas in, inte har tillgång till uppgifter om *de mottagare* av dividend *hos vilka källskatt har burits upp till den procent som avses i 7 §*, anges uppgifterna om den utländska egendomsförvaltare. Som hemviststat uppges dock alltid hemviststaten för mottagaren av dividend. Dessutom uppges huruvida det aktieinnehav som ligger till grund för betalning av dividend är förvaltarregistrerat samt om aktierna förvaltas för egen räkning eller för någon annans räkning.

Betalaren av dividend och det kontoförande institutet skall senast i samband med årsdeklarationen för skatteförvaltningen anmäla brister och väsentliga försummelser i en utländsk egendomsförvaltares uppgifter i syfte att avregistrera denne. (Nytt)

Ikraftträdandebestämmelsen
 (Som i FiUB)

Helsingfors den 11 november 2005

Iivo Polvi /vänst
 Kari Uotila /vänst
 Janina Andersson /gröna

Bjarne Kallis /kd
 Mikko Kuoppa /vänst